

til —, at Nogle ville have dette forslaaet saaledes, at man vel erkjender Rigsraadets Lovlige Bestaaen, men kun paa den Maade, at det Ungenting skulde have at gjøre. Det forekommer mig imidlertid, at dette vilde være en høist besynderlig Maade at tilkjendegive Rigsraadets lovlige Bestaaen paa. Det er jo saaledes ganske klart, at dersom man vilde borttage hele den finantsielle Betydning og Myndighed fra Rigsraadet, vilde det være en blodig Spot at sige, at Rigsraadet alligevel er bestaaende. Jeg maa derfor, hvad dette Spørgsmaal angaaer, ansee det for utvivlsomt, at de, der ikke staae paa samme Standpunkt som den ærede Ordfører i dette Spørgsmaal, og de, som ikke ville vedkjende sig en saadan Opfattelse, som reducerer Rigsraadets lovlige Bestaaen til Intet, maae indsee, at det ikke gaaer an, her ved en Beslutning at borttage Rigsraadets hele finantsielle Bevillingsmyndighed, som jo er det, der væsentlig udgjør dets Virksomhed og Betydning i politisk Henseende. Det ærede Medlem har flere Gange udtalt, at han ved denne Leilighed vilde skrifte og skrifte fuldstændigt og alvorligt. Jeg tillod mig allerede dengang at bemærke, at det nærmest var for Andre, han skriftede, og ikke for sig selv. Jeg skal bemærke ligeoverfor den Tendent's hos det ærede Medlem til at skrifte baade for sig selv og Andre, at det gjennem mit sextenaarige Kjendskab til ham i denne Sal staaer mig fuldkommen klart, at han aldrig nogensinde for sit Vedkommende i de mangfoldige Tilfælde, hvor han har taget Ordet, har skriftet Andet end Dette: at han har seet alle Ting rigtigt. Han havde fra første Færd seet, at det maatte gaae, som det gik, hans Opfattelse var den rigtige, han kjendte Sagen tilbunds. Men aldrig nogensinde har det ærede Medlem her skriftet, at han i den eller den Sag havde taget feil, ikke blot maaskee med Hensyn til Villien, men ogsaa med Hensyn til Kundskab. Nu forekommer det mig, at ved Betydningen af Skriftemaalet tænker man sig nærmest, at Gjenstanden derfor er mindre eller større Synder, og jeg mener derfor, at, naar man seer tilbage paa det ærede Medlems Skriftemaalsvirksomhed, kan man være berettiget til at benægte, at den har et egentligt Skriftemaals Charakter og Væsen;

men til Gjengjæld har den antaget denne Charakter i fuldeste Omfang, saasnart der var Tale om Andre, om andre Medlemmer, som have Meninger, der afvige fra hans, eller om Ministerierne. Jeg har i saa lang Tid, baade som Medlem og som Minister, havt Leilighed til at prøve dette, og det ærede Medlem har aldrig undladt hverken ligeoverfor Ministerierne, saavel dem, jeg har været Medlem af, som andre, eller ligeoverfor Andre her i Salen, at udtale meget bestemte Forudsætninger og Overbevisninger, ikke blot om Betydningen og Rigtigheden af deres Meninger, men ogsaa om selve deres Hensigt og Oprindelsen eller Grundene dertil. Jeg har engang som Minister endogsaa maattet høre, at han erklærede, at den eneste eller mildeste Forklaringsmaade af Ministeriets Handling var den, at det ikke havde mindste Forestilling om, hvad det var, det kom frem med; dette var hans Ord. Det kan derfor ikke undre det ærede Medlem, om der en sjælden Gang kommer en Indsigelse frem imod denne hans Opfattelse. Maaskee ogsaa en Stjøn som Estertid vil komme til den Erkjendelse, at der er det Betegnende ved hans Skriftemaal, at han ikke har havt Andet at skrifte om sig selv, end at han altid har seet det Rigtige og fuldstændigt villet det, og aldrig har havt Andet at skrifte om sine Modstandere, hvad enten de sad paa Ministerbænken eller som Medlemmer i Salen, end at de enten havde aldeles utilbørlige Hensigter eller i alt Fald handlede i fuldstændig Uvidenhed om, hvad de skulde vide Bested med. Det faaer imidlertid at være, at han dømmes saaledes om sig selv og Andre; jeg er kun fremkommen med disse Bemærkninger, fordi de naturligt ere fremkaldte ved Ytringer fra det ærede Medlem.

Jeg skulde dog ikke være gaaet ind paa dette idag, dersom ikke nogle af det ærede Medlems Ytringer, der betegnedes som Skriftemaal, navnlig med Hensyn til det nuværende Ministerium, syntes mig, inden denne Sag kommer til Afgjørelse ved Afstemning, at give en passende Anledning til nogle Modbemærkninger, saa meget mere, som det ikke er første Gang, saadanne Ytringer komme frem; men de ere i den sidste Tid fremkomne gjentagne Gange, navnlig for nylig under den anden Sag, og